

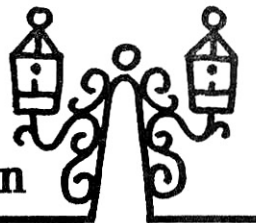
□ APTEEKKARI **Johan Julin** sa sunnuntaina muistolaatan Oulun Vanhan apteekin seinään. Hienoa! On toki Oulussa syytä muistaa muitakin ansioituneita kansalaisia kuin vain kirjailijoita. Johan Julinin nimi on jäänyt isoin kirjaimin Oulun historiaan, mutta onpa se jäänyt myös Suomen historiaan, vaikka vähän pienemmin kirjaimin. Esim. Suomen elämäkerrastossa hänestä on 26 riviä.

Kertauksen vuoksi: Julin omisti Oulussa apteekin, joka ensin palveli oululaisia kirkonkulmalla, NMKY:n nykyisin tyhjällä kulmatontilla, sitten nykyisen Vanhan apteekin tuntumassa, komeassa puutalossa, joka sijaitsi nyk. Vanhan apteekin talon ja Liiton kulmatontin välisellä tontilla Torikadulla, vastapäätä nykyistä Toppeliuksen taloa. Se talo on palanut aikoja sitten, jo 1822.

□ □ □

□ OULULAISTEN lääkitseminen ei kuitenkaan tehnyt julinia kuuluisaksi, vaan hänen kiinnostuksena monenmoisiin luonnontieteellis-matemaattis-teknillisiin asioihin. Hän kokosi kotiinsa luonnontieteellisen

Julin saa Panu muistolaatan

kokoelman, jonka maine kantautui maan rajojen ulkopuolellekin, perusti luonnontieteellisen puutarhan nykyisen Rauhalan ja vanhan sähkölaitoksen väliselle alueelle ja kaiken kukkuraksi valmisti Kuninkaallisen Majesteetin nimellä varustetun ilmapurjehduspallo, "joka mahdollisesti ensimmäisenä lajissaan Suomessa laskettiin ilmapuolella (se oli 29:s elokuuta 1784) torilta lentämään..."

Näin **Anto Leikola** runsaat puolitoista vuotta sitten Oulussa. Ja kyllä se vain oli sekä Suomen että koko Ruotsin kuningaskunnan ensimmäinen pallo, joka lensi!

"Nämä aarteet olivat oululaisten kerskaus". Sanonta on **Sara Wacklinin**, joskohta suomentajana **J. Aulén** vuonna 1872. "Atteikin isäntä Juha Julin", edelleen Aulénia siteeratakseni, oli kirjeenvaihdossa kuningas-

kunnan tunnetuimpien luonnontieteilijöiden kanssa. Hänen ansionsa tunnustettiin korkeimmalla mahdollisella tasolla: Ruotsin tiedeakatemia kutsui hänet jäsenekseen. Julin oli siis Oulun ensimmäinen akateemikko (ja onko ainoa)!

Leikola, Stockholms Postenia lainaten, mainitsee Oulun torin, jota siis kunnioitti läsnäolollaan maa-herra, joukko säätyhenkilöitä ja muitakin ihmisiä, jotka vilkkaasti taputtivat ja huusivat eläköötä sekä ilmapalolle että kuningas Kustaa III:lle. Se tori sijaitsi nykyisen Lyseotalon Kajaaninkadun puoleisella tontilla, joten siihenkin se muistolaatta olisi voitu sijoittaa.

□ □ □

□ JULINISTA voisi vaivatta puhua sivun täyteen. Oulun ja oululaisten suureksi murheeksi hän 1814 osti

Turun kaupunginapteekin ja muutti perheineen Suomen Turkuun. Ja niin hänen kokoelmansa hajosi ja hävisi Oulusta. Mutta maine jäi.

Turussakin Julin ansioitui, mutta sai jo sinne muuttaessaan Oulun ansiollaan asessorin arvonimen. Myös pojasta tuli apteekkari. Tästä Oulussa syntyneestä Johnista tuli menestynyt teollisuusmies, hänet aateloitiin von Julin, ja hänen jälkeläisiään on Julinien kaupan, teollisuuden ja kulttuurien alalla vaikuttanut suku, Julineja myös **Carl Gustaf Mannerheim** äitinsä puolelta.

Panu

haluaa huomauttaa, että **torstain pakinaan, Oulunlinna uusiksi, oli kuvan mukana livahtanut sanapari LINNA RIEPU**. Sillä ei ole asian kanssa mitään tekemistä, mutta liittyi se otsikkona artikkeliin, jossa prof. **Kyösti Julku** aikoinaan **Kaltiossa** kritisoi **Ahti Paulaharjun** teosta **Oulun linna**. **Linnankuva oli otsikkokuva**.